

PO DRAVI S PESMIJO V SRCU (Nepozabno splavarjenje mariborskih upokoјencev MNZ)

Torek, 4. avgust 2026, si bodo članice in člani Kluba upokoјenih delavcev MNZ Maribor zapomnili kot dan, ko smo ukrotili poletno pripeko in jo spremenili v nepozabno rečno pustolovščino. Čeprav so termometri žareli blizu 38 stopinj Celzija, nas to ni ustavilo. Izkušeni mariborski flosarji Turističnega društva Maribor so nas potolažili z obljubo, ki je držala kot pribita: na splavu nas čakata senca in hladni dravski veter.



Naše druženje se je pričelo ob 13.30 uri pred prostori TD Maribor. V prijetni naravni senci smo se najprej osvežili s hladno pijačo, aperitivom in se okrepčali z ajdovim kruhom z orehi.



Nato pa je napočil trenutek za vkrcanje. Počaščeni smo bili, da je bil z nami na krovu splava tudi Stanko Zorec, predsednik Kulturnega društva Toneta Partljiča Pekre-Limbuš.

Ob 14. uri smo stopili na tradicionalni splav Taljanček. Gostitelji so nas po stari navadi sprejeli s kruhom in soljo ter borovničkami in slivovko. Ko so zadonele prve note baritona, je splav odrinil od nabrežja. Vodja splava Miha nam je izrekel dobrodošlico, predstavil člane posadke in ansambla, na kar se je dravska pravljica začela.

Pluli smo od Koblarjevega zaliva proti zgodovinskemu Lentu. Pogled z rečne gladine na mesto je bil lep, a videti povsem drugačen. Splav je mirno drsel pod mostovi.



Za poskočno vzdušje je skrbel Splavarski trio. Znale Slakove in Avsenikove melodije so jih spravile na plesišče. Najbolj korajžni so se vrteli v ritmu domače glasbe, smeh in veselo vriskanje pa sta odmevala daleč po dravski strugi.





Med plovbo smo razvajali tudi brbončice. Splavarska malica, neomejene količine osvežilne pijače ter dišeča flosarska kava za zaključek so poskrbeli, da nam ni manjkalo prav nič. Naravni hlad reke in rahel veter sta poskrbela, da je bila vročina le še oddaljen opomin na kopnem.



Vrhunec zabavnega programa, ki ga je duhovito povezoval flosar Miha, je bil nedvomno tradicionalni flosarski krst. Leseni »flosarski računalnik« je z naravno inteligenco izbral našega člana Mirka. Namesto s čelado so mu na glavo poveznili lesen škaf in mu okrog pasu zavezali predpasnik, ki se je hitro spremenil v kopalke.





Mirko je moral opraviti tri preizkuse na točki, obdani z vodo. Teoretični del je bil trd oreh – za vsak napačen odgovor se je pomaknil korak bližje reki. Na srečo mu je na pomoč priskočil boter s pravilnimi odgovori, saj bi v nasprotnem primeru pristal v vodi. Praktični del je opravil z odliko, pri psihološkem testu pa je namesto vode izbral vino. Kazen je bila sladko-kisla: vino so mu zlili po glavi, vodo pa je moral spiti! Boter ga je nato krstil z uradnim flosarskim imenom *Splavarski Joža*, za nagrado pa je odplesal splavarski ples.



Član Tone Šebart je zbrane na splavu popeljal pol stoletja nazaj v preteklost, ko je z opravljeno častno nalogo tudi sam uradno postal flosar. Ta nepozabni življenjski mejnik ga še danes globoko povezuje s splavarsko posadko in društvom, kjer se še danes počuti povsem domače.

Ko smo dosegli Hišo Stare trte, simbol Maribora, se je splav elegantno obrnil in nas zapeljal nazaj.

Čas na splavu je tekel hitreje kot sama reka Drava. Med petjem, plesom in smehom smo komaj utegnili ujeti trenutke za občudovanje mirne rečne gladine, s katere so se nam ljubeznivo umaknili dravski labodi.



Prelepo doživetje smo sklenili s skupinskim fotografiranjem in krajšim klepetom v senci ob obrežju. Spoznali smo, da je plovba po Dravi nekaj izjemnega, vznemirljivega in lepega – nekaj, kar bi moral izkusiti vsak Mariborčan.

Storili smo natanko to, kar svetujejo zdravniki: držali smo se sence, uživali na vodi in imeli dovolj tekočine ter dobre volje. Ko bo poletno sonce postalo le bled spomin in bomo namesto sence ponovno iskali toploto, nas bo grel prav ta dan – dan, ko smo na dravskih valovih stkali neprecenljive spomine.

Zapisal: Mirko Ploj

Foto: Branko Burjan